

DE CAEREMONIIS.

CAPVT XXII.

N capite de Cæremonijs tres Cõfessionis errores nota-
taueram.

Primũ, Cæremonias non posse institui, nisi secundum verbum Dei, scilicet expressum.

Secundum, Eas non posse institui vel seruari, nisi vt seruiant ordini, decoro, & imprimis ædificationi piorum, & gloriæ Dei: non autem cum opinione cultus Dei.

Tertium, Non posse eas aut institui aut seruari cum opinione coactionis aut obligationis sub peccati mortalis, damnationisq̃ue pœna.

*Cauilla-
tio.* Quod ad primum errorem attinet, dicit aduersarius, *me malitiosè hanc vocem, expressum verbum, addidisse, vt plausibilius Confessionem calumniari possẽm.*

Dilutio. Respondeo me absq; vllò dolo, optima fide eam vocem addidisse, eò quod mordicus vbiq; & semper inculcat suum illud falsissimum axiom a: Nihil recipiendum, vel admittendum esse sine verbo Dei scripto, & in scripturis expresso. Quam sententiam si iam damnent, libens & ego tollam vocem illam, expressum verbum. Porro errorem hunc confutaueram apertissimis testimonijs Dionysij Arcopagitæ, Tertulliani, Cypria-

Cypriani, Origenis, Ambrosij & Augustini, Basilij, Chrysostomi: in quibus clarissimè approbant ritus illos, & cæremonias, quæ in celebratione sacramenti baptismatis ab ipso iam exordio ecclesiæ religiosè obseruatæ sunt. Quales sunt, exorcismus, & exufflatio, & similes. de quibus verbum Dei nihil prorsus, neque expressè, & disertè, neque implicite significat. De qualibus obseruationibus libera voce scribit Augustinus: Si quid, inquit, per totum orbem frequenter ecclesia, de hoc quin ita faciendum sit disputare, insolentissimæ insaniam est. & rursus: Illa quæ non scripta, sed tradita

Aug. epist.
119. ad Ianuarium.

custodimus, quæ quidem toto terrarum orbe obseruantur, datur intelligi, vel ab ipsis Apostolis, vel plenarijs Concilijs, quorum est in ecclesia celeberrima authoritas, commendata atque statuta retineri.

Exclamat hinc vir iste bonus: *Sed quæ tandem ista audacia est, quod iste pronunciat aliquid per orbem terrarum semper visitatum fuisse, quod non sit verbo Dei expressum ac ordinatum? Num semper habuit fide dignissimos homines, qui sibi ab Oriente & occidente, à septentrione ac meridie, & denique ab Antipodibus, omnes ritus ecclesiarum diligentissime perscripserint?*

Vanissima exclamatione illi lyrici.

Atqui Illyrice, dum aduersus me tam vehementer exclamas, non me petis, sed Augustinum: cuius sententia iam recitata, & in Confutatione quoque transcripta, id quod reprehendis, dilucidè testatur. Quod si hoc cauillaris, in

IVD. RAVESTEYN APOLOGIA

ea sententia non exprimi aliqua, quæ per totum orbem terrarum sine expresso Dei verbo obseruantur: Audi eiusdem validissimam & clarissimam sententiam: Illud etiam, quod circa baptizandos in vniuerso mundo sancta ecclesia vniformiter agit, non otioso contemplatur intuitu, cum siue paruuli, siue iuuenes ad regenerationis veniunt sacramentum, non prius fontem vitæ adeunt, quàm exorcismis & exuffationibûs clericorum, spiritus ab eis immundus abigatur, vt tunc verè appareat, quando princeps huius mundi mittatur foras: & quo modo prius alligetur fortis, & deinde vasa eius diripiuntur, in possessionem translata victoris, qui captiuam duxit captiuitatem, & dedit dona hominibus. Quam sententiam Celestinus quoque Pontifex in sua retulit decreta. Et sicut in Confutatione ostendimus, tam celebres, tantique ponderis olim fuerunt apud grauissimos scriptores, vt ad confutandam Pelagij hæresin, isti ritus & cæremoniæ sint adhibitæ & ductæ.

Cauillatur & arguitur hoc loco Illyricus de ritibus quibusdam etiam Apostolicis, vt est abstinere à sanguine & suffocato, & alijs olim obseruatis à grauibus scriptoribus: vt est, Paruulis mox à baptismo datam esse eucharistiam. Cuius obseruationis authores recenset Dionysium Areopagitam, Augustinum quoque & Innocentium.

Verum neque Augustinum, neque Innocentium

August. de
ecclesia.
dogmat.
cap. 31.

Celestin^o
Vide August. lib. 1.
de peccat.
merit. capit. 19.
De gratia
Christi
cap. 40.

Dionys. in
hierarch.
eccles. cap.
2, parte 2.

tium ita sensisse, facillimum foret demonstrare, si ad institutum nostrum pertineret. Hos itaque ritus, & similes quosdam cauillatur olim quidem fuisse obseruatos, iam verò exoleuisse. Quasi verò hoc in quæstionem & controuersiam proponeretur, vtrum omnes ritus semel obseruati perpetuò obseruari debeant. Nobis impræsentiarum satis est, primum errorem con-
futare, & falsitatis conuicisse: Nullos ritus posse institui in ecclesia sine verbo expresso Dei, vel ordinatione. Constat enim apertissime de ritibus iam dictis, ac plerisque aliis: vt est aquæ baptismalis consecratio, sacra vnctio baptizandi: nihil in scripto verbo expressum esse.

*De his vi
de Diony
sium loco
supra nota-
to.*

Secunda Confessionis sententia est, quod cæremonias non liceat instituire cum opinione cultus.

Hic adfixit Illyricus cæremonias verbo Dei carentes, vt possit calumniari plausibilis Confutationem, in qua pro exemplo proposui hymnos ac psalmodias & ieiunia: *Quæ probat, inquit, in scripturis probata & laudata esse, quod sint cultus. Cum igitur vult refutare Confessionis sententiam, seipsum euertit.*

Quo inanem calumniam perspiciat lector, ita habet Confutatio: Cæremonias, & ritus, siue traditiones nō posse institui cum opinione cultus, hoc est, tanquam per eas colatur Deus: falsum esse facillè cognoscit, qui considerat ad cultum Dei pertinere omne opus bonū, quod fit ob gloriam Dei. Quales ritus & traditiones

Ccc iij sunt,

sunt, psalmi, hymni, statæ preces, ieiunia, &c. quæ esse bona opera, & cultus Deo acceptos, ipsa diuina scriptura multis locis testatur.

Hoc itaque dicit Confutatio: Opera bona, & ritus, & traditiones, quæ sunt Deo acceptæ testimonio scripturarum diuinarum, recte institui, præcipi, ac ordinari, idque cum intentione cultus: etiam si in scripturis mandatæ, præceptæ, & ordinatæ non sint. Nam hoc habet bellum istorum axioma: Nihil posse institui aut recipi, sine Dei mandato ac præcepto.

Sed reuera ipsa illa secunda sententia integrè descripta seipsam euerit: Dicit enim, cæremonias non posse institui, vel seruari, nisi vt seruiant ordini, decoro, & imprimis ædificationi piorum, & gloriæ Dei: non autem cum opinione cultus Dei. Nam quæ fiunt, & obseruantur, & instituuntur ad ædificationem piorum, & ad gloriam Dei: quis nisi vecors dixerit non pertinere ad cultum Dei? Qua enim re colimus Deum, si non ædificando per charitatem proximum, & celebrâdo gloriam Dei?

Tertia Confessionis sententia est: Non licere instituere ritus aut cæremonias, obligantes ad peccatum mortale. Quæ sententia tum in Confutatione, tum in hoc scripto, suprâ in capite de Ecclesia copiosè tractata, discussa est & confutata: & quæ hic Illyricus objicit, ibi sunt excussa.

DE